

en skærpeelse af betingelserne for familiesammenføring med forældre.

Ændringerne i bestemmelserne om familiesammenføring med udenlandske ægtefæller til herboende er endvidere som nævnt ovenfor udformet således, at de – bortset fra 18-års aldersgrænsen for indgåelse af ægteskab – ikke gælder for bl.a. flygtninge. Selv i de tilfælde, hvor ægteskabet er indgået inden den herboendes indrejse her i landet, vil der på denne baggrund ikke være tale om en krænkelse af konventionens artikel 8, idet ægtefællerne vil have adgang til at etablere familielivet i et andet land, f.eks. den herboendes hjemland eller ægtefællens hjemland. I tilknytning til ovennævnte påtænkte ændring af bestemmelserne i ægteskabsbekendtgørelsen opstår spørgsmålet, om en sådan ordning kan være i strid med menneskerettighedskonventionens artikel 12, hvorefter enhver har ret til at indgå ægteskab i henhold til det enkelte lands lovgivning på området. Efter Justitsministeriets opfattelse kan den foreslåede ordning ikke antages at stride mod konventionens bestemmelser. I tilfælde, hvor en udlænding, f.eks. en asylansøger har opholdt sig her i landet meget lang tid og har opnået en bevislig tilknytning til den person, med hvem ægteskabet agtes indgået, vil der som nævnt ovenfor være mulighed for, at Justitsministeriet i det konkrete tilfælde dispenserer fra bekendtgørelsens regler, således at ægteskab kan indgås her i landet.

Ændringen af forsørgelseskravet som betingelse for familiesammenføring er som nævnt ovenfor gjort fakultativ i de fleste tilfælde. Selv om hovedreglen således er, at opholdstilladelse ikke skal meddeles, hvis ansøgeren ikke kan godtgøre sin forsørgelsesevne, vil der i særlige tilfælde som nævnt ovenfor alligevel kunne meddeles opholdstilladelse bl.a. under hensyn til, om ægteskabet er indgået eller familieforholdet etableret inden indrejsen her i landet og til, om den pågældende har mulighed for at etablere sit familieliv i et andet land, f.eks. sit hjemland eller det pågældende familiemedlems opholdsland. På denne baggrund er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke belæg for at antage, at den foreslåede effektivisering af håndhævelsen af forsørgelseskravet vil være i strid med menneskerettighedskonventionens regler.

Alt i alt er det således Justitsministeriets opfattelse, at de bestemmelser, der foreslås i nærværende lovforslag, ikke strider imod de forpligtelser, som Danmark har påtaget sig i forbindelse med tiltrædelsen af Den europæiske Menneskerettighedskonvention.

7. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenterne for Århus, Odense, Ålborg og Roskilde by- og herredsstyrelser, Den danske Dommerforening, Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark, Rigsadvokaten, Politimesterforeningen, Politidirektøren i København, Politifuldmægtigforeningen, Dansk Politiforbund, Dansk Kriminalpolitiforening, Indenrigsministeriet, Advokatrådet, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Amnesty International, og Mellempfolkeligt Samvirke.

8. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Ressourcebehovet i forbindelse med behandlingen af asylansøgninger er vanskeligt at angive præcist, da ressourceforbruget konstant må tilpasses indrejsetallet og indrejsemønsteret blandt udlændinge. Disse forhold har bl.a. betydning for det grundlag, der er nødvendigt for behandlingen af den enkelte asylsag, herunder i hvilket omfang det er nødvendigt at gennemføre tidskrævende undersøgelser af forholdene i hjemlandet eller af ansøgerens dokumenter ved den enkelte myndigheds behandling af asylsagen.

Det er endvidere ikke på nuværende tidspunkt muligt at forudse, hvilke ressourcemæssige konsekvenser en gennemførelse af samarbejdet mellem EF-landene, herunder inden for rammerne af Dublin-konventionen, vil indebære.

Endelig må udlændingeadministrationen ses som en helhed. Det kan i denne forbindelse konstateres, at der i disse år sker en nettostigning i antallet af herboende udlændinge på knapt 10.000 personer om året. Dette medfører i sig selv en betydelig stigning i antallet af henvendelser og sags ekspeditioner ved udlændingemyndighederne.

Selv om der hverken kan angives et absolut minimum eller maksimum for den samlede sagsbehandlingstid i asylsager, finder Justitsministeriet det som nævnt ovenfor naturligt at søge formuleret en generel, realistisk målsætning for det tidsmæssige forløb af de asylsager, der behandles i 2 instanser, og hvor også muligheden for at søge opholdstilladelse af humanitære grunde i Justitsministeriet, indgive klage til Folketinets Ombudsmand og ansøge om genoptagelse søges udnyttet af ansøgeren.

Ved tilførsel af passende ressourcer og gennemførelse af en række opfølgende foranstaltninger er det efter Justitsministeriets opfattelse en realistisk mål-